

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19. juna 2014. god.
Br. ref.:RK643/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI104/13

Podnosilac

Adem Maloku

**Ocena ustavnosti rešenja ASC-11-0069, Žalbenog veća Posebne komore
Vrhovnog suda od 22. aprila 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Adem Maloku, zastupljen od strane g. Ali Latifi, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Rešenje ASC-11-0069 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova, od 22. aprila 2013. god.

Pravni osnov

3. Član 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon); i pravila 56 (1) i 74 (1) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti rešenja ASC-11-0069 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda od 22. aprila 2013. god., u vezi sa navodnim pravom podnosioca zahteva da bude uključen u listu zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP GIK "Ramiz Sadiku" Priština.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 16. jula 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 5. avgusta 2013. god., predsednik je odlukom br. GJR. KI104/13, imenovao sudiju Kadri Kryeziu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI104/13, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović (članovi).
7. Dana 29. avgusta 2013. god., podnosilac je obavešten o registraciji zahteva. Istog dana, Posebna komora Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Posebna komora) je obaveštena o zahtevu.
8. Dana 26. septembra 2013. god., Sud je tražio od podnosioca da pojasni nekoliko aspekata njegovog zahteva.
9. Dana 13. septembra i 3. oktobra 2013. god., Sud je tražio pojašnjenje od strane Posebne komore o odlukama Sudskog i Žalbenog veća Posebne komore u vezi sa zahtevom i tvrdnjama podnosioca zahteva.
10. Dana 13. marta 2014. god., nakon što je razmotrilo preliminarni izveštaj, Veće za razmatranje je ocenilo da izveštaj treba još popuniti i odložilo je razmatranje za neki drugi datum.
11. Dana 18. marta 2014. god., Sud je zatražio od podnosioca da se izjasni u vezi sa pojašnjenjima Posebne komore od 3. septembra 2013. god., odnosno 3. oktobra 2013. god.

12. Dana 1 i 2. aprila 2014. god., nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

13. U određenom vremenu, podnosilac zahteva je bio zaposlen kao radnik DP "Ramiz Sadiku".
14. Dana 27. juna 2006. god., DP „Ramiz Sadiku“ je privatizovano.
15. Dana 23. marta 2009. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu Posebnoj komori protiv Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP), prilikom čega je tražio da bude uključen u listu zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP GIK "Ramiz Sadiku" Priština.
16. Dana 10. juna 2011. god., Sudsko veće Posebne komore, presudom SCEL-09-0001, odbacilo je žalbu podnosioca kao neprihvatljivu.
17. Gore navedenom presudom, SCEL-09-0001, od 10. juna 2011. god., Sudsko veće Posebne komore, između ostalog je obrazložio:

"... Sudsko veće primećuje da je u vreme privatizacije, prema dokumentima u dosijeu, žalilac imao više od 65 godina (rođen je 1. oktobra 1939. god.)..."

"Sudsko veće smatra da žalilac ne ispunjava uslove iz člana 10.4 izmenjene Uredbe UNMIK-a 2003/13, obzirom da je dostigao starosnu granicu penzionisanja pre privatizacije DP 27. juna 2006. god."

18. Dana 24. oktobra 2011. god., podnosilac zahtev je uložio žalbu Žalbenom veću Posebne komore na presudu Sudskog veća.
19. Dana 22. aprila 2013. god., Žalbeno veće Posebne komore, presudom ASC-11-0069, odbacilo je kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i, između ostalog, obrazložio:

"Sudsko veće je našlo da je žalilac ispunio uslove da se nađe na listi zaposlenih koji imaju legitimno pravo na 20 odsto od prihoda od privatizacije DP, stoga, žalba je neprihvatljiva".

20. Dana 13. septembra 2013. god., Sud je tražio od Posebne komore da razjasni gore navedene nejasnoće između presude SCEL-09-0001 i rešenja ASC-11-0069, donetih od strane Sudskog veća, odnosno Žalbenog veća Posebne komore.
21. Dana 20. septembra 2013. god., u vezi sa zahtevom podnosioca, Sud je primio objašnjenje od strane Žalbenog veća Posebne komore, u kome je između ostalog navedeno:

"Žalbeno veće, nakon što je razmotrilo žalbu, primetilo je da je g. Maloku (podnosilac zahteva) pogrešno uložio žalbu, jer se on nalazio na listi. Žalbeno veće je trebalo da pruži rešenje za ovu žalbu, dakle, za Žalbeno

veće, ovakve žalbe su neprihvatljive, jer se isti nalazio na listi da dobije 20 odsto od prihoda od prodaje-privatizacije preduzeća i nije trebalo da uloži žalbu“.

22. Dana 3. oktobra 2013. god., Sud je tražio od Posebne komore da podnese relevantnu dokumentaciju koja će konačno utvrditi da li je podnosilac zahteva uključen u listu zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP "Ramiz Sadiku" ili ne.
23. Dana 17. oktobra 2013. god., Sud je primio drugo objašnjenje od strane Žalbenog veća Posebne komore, u kome se između ostalog navodi:

“Žalbena veće je rešenjem ASC-11-0069 od 18. aprila 2013. god., žalbu žalioaca (ASC-11-0069-A0091), odbacilo kao neprihvatljivu, smatrajući da je za g. Adem Maloku iz sela Bradaš...Ovde je došlo do zabune u istim imenima i prezimena, pa je napravljena greška u postupku. Jasno je da je g. Adem Maloku (podnosilac zahteva) iz sela Bellopojë u Podujevu sa brojem 619, u prvom stepenu odbačena žalba kao neosnovana, i da je Žalbena veće, žalbu žalioaca trebalo da uključi u presudi ASC-11-0069 od 22. aprila 2013. god. i odluči o zaslugama, odbijajući kao neosnovanu njegovu žalbu.

Dakle, obaveštavam vas da, čak i da je žalba žalioaca Adem Maloku iz Bellopoja bila razmotrena, ona bi se odbila kao neosnovana, jer ne ispunjava uslove propisane članom 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, obzirom da je on dostigao starosnu granicu penzionisanja pre privatizacije DP”.

24. Dana 20. marta 2014. god., u vezi gore navedenih objašnjenja od strane Posebne komore, podnosilac je između ostalog komentarisao: “... sami komentari ovog Suda [...], su kontradiktorni, to ne govorim ja, već nam oni sami dokazuju ove navode“.

Navodi podnosioca

25. Podnosilac zahteva tvrdi: „... Rešenje ASC-11-0069 od 18.04.2013. god., strana br. 4 obrazloženje za Adema Maloku da ima pravo, ali je isključio direktno saslušanje što predstavlja tešku povredu postupka“.
26. Podnosilac zahteva tvrdi takođe: „Sam Sud (Posebna komora) je utvrdio da je nepravično uklonjen sa lista za 20 %“.
27. Podnosilac zahteva traži da bude uključen u listu zaposlenih koji imaju legitimno pravo na prikupljene prihode od privatizacije DP “Ramiz Sadiku” i tvrdi takođe: “... Nesavesni ljudi su me uklonili sa liste, ovo potvrđuje i Vrhovni sud koji me nije uputio niti mi je dao pravni savet u vezi sa tim što mi pripada“.

Relevantne odredbe

Zakon br. 04/L-033 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju

Član 14

Ukidanje ranijih zakona; sukobi; tumačenje

4. Specijalna komora može prilikom tumačenja i primene ovog zakona, ako je potrebno rešiti proceduralno pitanje koje nije dovoljno uređeno u ovom zakonu uzeti u obzir i primeniti mutatis mutandis relevantne odredbe Zakona o parničnom postupku.

ZAKON Br. 03/L-006 O PARNIČNOM POSTUPKU

Član 165

Korigovanje presude

165.1 Greške u imenima i brojevima, kao i ostale pismene greške i obračuni, nedostaci sa aspekta forme presude i neslaganje kopija sa originalom presude, koriguje sud u bilo koje vreme.

Prihvatljivost zahteva

28. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da oceni da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom i dodatno obrazloženi Poslovníkom.

29. Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

30. Sud se poziva i na pravilo 36 (1) c) Poslovníka, koje propisuje:

„(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

(...)

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan”.

31. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva da uživa pravo na realizaciju 20% prihoda od privatizacije DP „Ramiz Sadiku“, Sud primećuje da je Sudsko veće odbacilo žalbu podnosioca neprihvatljivom, jer je dostigao starosnu granicu za penzionisanje pre privatizacije DP „Ramiz Sadiku“ 27. juna 2006. god.“

32. Sud, takođe primećuje da je Žalbeno veće Posebne komore odgovorilo da podnosilac zahteva ne uživa pravo na realizaciju 20% prihoda od privatizacije DP „Ramiz Sadiku“, jer je dostigao starosnu granicu za penzionisanje pre privatizacije navedenog preduzeća.

33. Što se tiče tehničkih grešaka ili zamene identiteta, Sud smatra da to predstavlja pitanje zakonitosti i nije njegova dužnost da ispravlja greške takve prirode redovnih sudova.
34. Pored toga, Sud primećuje da zahtev podnosioca u suštini nema meritum, jer je Sudsko veće, odnosno Žalbno veće Posebne komore, utvrdilo da podnosilac zahteva ne uživa pravo na realizaciju 20% prihoda od privatizacije DP „Ramiz Sadiku“, jer je dostigao starosnu granicu za penzionisanje pre privatizacije navedenog preduzeća.
35. Ustavni sud naglašava da nije sud utvrđivanja činjenica i da je pravično i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja puna nadležnost redovnih sudova, dok je uloga Ustavnog suda samo da obezbedi saglasnost sa pravima koja se garantuju Ustavom i drugim zakonskim instrumentima. Dakle, Ustavni sud ne može da postupa kao „sud četvrtog stepena“ (vidi slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 2189/93 ESLJP, presuda od 16. septembra 1996. god., stav 65 i vidi takođe, slučaj KI86/11, podnosilac zahteva *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. god.).
36. Pored toga, zahtev ne dokazuje da su redovni sudovi postupali na proizvoljan ili nepravičan način. Nije dužnost Ustavnog suda da zameni svoju ocenu činjenica sa ocenom redovnih sudova i, kao opšte pravilo, dužnost je ovih sudova da ocenjuju dokaze na raspolaganju. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci pred redovnim sudovima u celosti bili pravični, uključujući i način uzimanja dokaza (Vidi slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. god.).
37. Činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom slučaja, ne može da pokrene argumentovan zahtev o povredi člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava (Vidi slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02 ESLJP, presuda 26. jula 2005. god.).
38. Pod ovim okolnostima, podnosilac zahteva nije dokazima potkrepeo svoju tvrdnju o povredi člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava, jer činjenice koje je izneo ni na jedan način ne pokazuju da su mu redovni sudovi uskratili prava garantovana Ustavom.
39. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba da se proglasi neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika, dana 1. i 2. aprila 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Dr sc. Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

